

ברכות לצבי גלר

עם קבלת פרס המחלקה להוראת המדעים

בת שבע אלון, אורי גניאל, ("תהודה" 1-16)

פרס המחלקה להוראת המדעים לצבי גלר

צבי גלר יצא בשנה זו לגמלאות וחשבנו שמן הראוי לציין מאורע זה. כפי שמבינים כל אלה שמכירים את צבי, יציאה לגמלאות היא רק אקט פורמלי, ובאופן מעשי ממשיך צבי להשתתף בעבודת הקבוצה באופן מלא. יש מן הסמליות בעובדה שצבי מקבל פרס ביום זה, המוקדש לזכרו של עמוס דה-שליט, שכן צבי היה שותף בקבוצת המורים והמדענים שהתגבשה סביב עמוס דה-שליט בשנות הששים והובילה לשינויים משמעותיים בהוראת הפיסיקה בארץ.

אחד היתרונות בהענקת פרס לצבי היא העובדה שאין צורך לעמול רבות בהסברים מדוע מגיע לו פרס, ואין צורך להציגו בפני קהילת המורים, שכן הוא מוכר ואהוד וכולם מכירים את תרומתו הסגולית להוראת הפיסיקה. עבורנו, חברי הקבוצה במכון ויצמן, מהווה צבי מודל לאיש צוות אידאלי - אדם המוכן לעזור לכל מי שפונה אליו, משתף פעולה בכל נושא, פתוח, יצירתי ומעמיק, וממשיך להתחדש ולחדש בתחום הוראת הפיסיקה.

אני מאחלת לך בשם צוות המחלקה שנים רבות נוספות של פעילות ברוכה למענך ולמעננו.

17 בינואר 1994

צבי יקירי,

הרשה לי להצטרף למברכך, ולהדגיש בפניך עד כמה אני מאמין כי הפרס הזה ניתן לאיש המתאים. הטענה היחידה שיש לי על הענין כולו היא זו, שהפרס מוענק לך בעת שאינני יכול להשתתף בארוע, ועל כן לא אוכל להעניק לך את הפרס במו ידי. מאחר והייתי שותף לבחירת חתן הפרס, אני מצר על כך מאד. עם זאת, אין הדבר גורע במאומה מהרגשת הנחת שיש לי, כמו לכל חבריך, על הבחירה.

יש משהו שאיננו הולם בסוג הזה של כיבודים, כאשר אדם זוכה בציון לשבח או בפרס על "עבודת חיים". שכן במובלע משתמע אז, שהזוכה עשה רבות בעבר, ועכשיו הוא נשלח לביתו לנוח על זרי דפנה, להנות מן הכיבודים, ולהתבטל. יתכן שזו הכוונה במקרים מסויימים אחרים, אך אני רוצה להדגיש בפניך שזו בשום פנים איננה הכוונה לגביך. ממך אנחנו מצפים לעוד הרבה שנים של עבודה, להרבה תוצרת, עצה נבונה, ועזרה רבה לכולנו.

במעמד כזה, יש המעלים זכרונות מן העבר, ויכולתי לעשות כך לאורך עמודים רבים של כתב, החל מאותו יום לפני כ-36 שנים - ואנחנו סטודנטים צעירים, כאשר המתרגל שלנו יצא לשרות מלואים ובמקומו נכנס מתרגל אחר, ולימד אותנו אותו ואת חברי, תלמידי פיסיקה שנה א' באוניברסיטה העברית בירושלים - את רזי החוק השני של התרמודינמיקה. אותו ממלא מקום היה צבי גלר, ואנחנו ניסינו לברר - אולי ניתן לסדר שהוא יהפוך להיות המתרגל הקבוע...

כעבור כמה שנים נפגשנו ברחובות, כשעמוס דה שליט ז"ל אסף מורים מצטיינים ודוקטורנטים צעירים ונולדה "קבוצת רחובות" בפיסיקה. גם זה היה "רק אתמול" - לפני 29 שנים.

ומאז לא חדלת. אני אינני מפסיק להתפעל מן התופעה הזאת. השנים עוברות, כולנו מזדקנים, הדברים מתרחשים לאט יותר, המחשבה אינה מהירה וחרिפה כשהיתה, היולכנו נעשה איטי משהו - אמרתי כולנו? פרט לצבי גלר. בן בלי גיל, נמרץ, מתפעל וחדשני, היום - כמו לפני 30 שנה.

ועל כן, צבי, אין לי שום איחולים חדשים.

אנא הישאר כפי שאתה היום. אנחנו נהנים מחברתך, מן העבודה אתך, ומקיים להנות כך עוד שנים רבות.

בידידות רבה,
אורי גניאל